

svarende Bestemmelse om en særlig mild Straf, naar Gerningen under nærmere angivne Omstændigheder er udøvet i oprørt Sindsstemning, jfr. derimod den almindelige Regel herom i Lovforslagets § 88, Nr. 3 og Stk. 2, og at der ikke, saaledes som i Straffelovens § 191, er fastsat en særlig streng Straf for Drab af Slægtninge i opstigende Linie eller af Ægtefælle.

I § 239 omhandles *Barnemord*: »Dræber en Moder sit Barn under eller straks efter Fødselen, og det maa formodes, at hun har handlet i Nød, af Frygt for Vanære eller under Paavirkning af en ved Fødselen fremkaldt Svækkelse, Forvirring eller Raadvildhed, straffes hun med Fængsel. Er Forbrydelsen ikke fuldbyrdet, og har Handlingen ikke paaført Barnet Skade, kan Straf under særlige Omstændigheder bortfalde.« Medens Straffelovens § 192 kun omhandler den Moder, der dræber sit udenfor Ægteskab fødte Barn, omfatter § 239 enhver Moder, der dræber sit Barn under de omhandlede Omstændigheder. Det oplyses i Motiverne, at der indenfor Kommissionen har været Uoverensstemmelse mellem et Flertal paa 4 Medlemmer og et Mindretal paa 2 Medlemmer om, i hvilke Tilfælde der bør være Tale om Anvendelse af den ved Paragraffen etablerede mildere Behandling af Manddrab. Mindretallet mente, at »i det snævert begrænsede Tidsrum («under eller straks efter Fødselen»), hvorom Talen er, vil i hvert Fald den særlige ved Fødselen fremkaldte Svækkelse altid være til Stede; men Beviset for, om Drabet er udført under Paavirkning af denne Svækkelsestilstand, vil i Regelen være i høj Grad usikkert. Under alle Omstændigheder maa man regne med, at Beslutningen om Drabet kan være paavirket af denne særlige Tilstand og af Svangerskabstilstanden, og denne Mulighed bør efter disse Medlemmers Formening være tilstrækkelig til at føre Forholdet ind under en mildere Bedømmelse,«, altsaa i Overensstemmelse med Straffelovens § 192, hvis mildere Straf altid kommer til Anvendelse paa Drab af et Barn under eller straks efter Fødselen. Flertallet, hvis Betragtning er lagt til Grund ved Affattelsen af § 239, mente, »at den mildere Regel bør begrænses til kun at komme til Anvendelse, naar der foreligger bestemte subjektive Strafnedsættelsesgrunde hos Moderen, saasom Nød, Frygt for Vanære, Paa-